

HOMENATGE DE LA CIUTAT DE CASTELLÓ A LA DOLÇAINA I EL TABAL 2006

Cada any, dins de la programació de les Festes de la Magdalena de Castelló, les quals se celebren la setmana del tercer diumenge de quaresma, compta amb un acte on la ciutat, homenatja persones o entitats de l'àmbit d'aquests tradicionals instruments i, que d'una manera o una altra han fet història.

El 2006 es va dedicar a José Maria Illescas i Vicent Bacas "Xamberga", del Grau de Castelló, valga per a ells un nou record en aquest butlletí. En pau descansin.

La Federació de Colles de Castelló, per unanimitat, van triar per al sisè Homenatge de la ciutat de Castelló la dolçaina i el tabal: la parella mítica del Grau formada pel dolçainer José Maria Illescas López i el tabaletter Vicente Bacas Vilarroig "Xamberga".

Moltes són les entitats que han homenatjat als recordats "Dolçainers del Grau" abans i després de que faltaren. En aquesta ocasió, les festes de la Magdalena ens va semblar el marc més entranyable per a tots nosaltres com a collers, músics, festers i, per

extensió, tot el poble de Castelló, per a oferir aquest senzill però càlid recordatori.

És per això que ens sentim plenament orgullosos, rememorant als que tants i tants anys ens van delectar amb les seues notes de dolçaina i tabal, adornats amb el seu desbordador caràcter humà i extravertit, mostrant en tots els esdeveniments populars en què van estar presents. Tot i això sense oblidar la difícil època que els va tocar viure, mancada de moltes llibertats.

"Xamberga" i José Maria van servir de pont i nexa d'unió entre els dolçainers d'antany i la formació de les Colles de dolçainers i tabaleters actuals, les quals, sens dubte, s'encaminen a passos engegantits a una futura formació reglada del nostre i tant assolit instrument popular més representatiu, com és la dolçaina, acompanyada pel inseparable tabalet, permetent per tant la seua continuïtat.

Molt es podria contar d'ambdós i, com a bona mostra, ens val el que reflecteix el llibre "Els Dolçainers del Grau", en el qual familiars i amics ens mostren les seues biografies, memòries, records, homenatges i anècdotes. Però, en aquest modest tríptic que teniu a les mans, més prompte minvat d'espai, es pretén ressaltar una vegada més la seua capacitat humana, la qual engrandeix encara més la memòria del poble: la seua capacitat d'enginyar-se-les musicalment, i l'atractiu visual amb què la famosa parella ens ha gravat el record de tots els que els van conèixer.

José Maria i "Xamberga" ens atreïen com un potent imant allà on escampaven les seues notes a l'aire, siga interpretant les seues cercaviles, processons, despertades, valsos, boleros, tocatas de bous, i altres peces populars, o amenitzant com ningú els partits de futbol, com recorden els aficionats del C.D. Castelló a l'antic Estadi Castàlia en la dècada dels setanta.

Mai no es podrà oblidar la cinta verda magdalenera penjant de la campana de la dolçaina de José Maria o el particular so redoblant de la caixa de Vicent, amb el seu somriure al públic i el seu moviment convidant a tots a gaudir de la festa.

El vell i pur sentit joglaresc que "Xamberga" i José Maria preconitzaven en les seues manifestacions musicals, ens ha servit d'exemple per als dolçainers i tabaleters de hui. La seua presència a casa nostra, així com els seus desplaçaments a molts pobles de les nostres comarques, faltats o minvats a vegades de mitjans de locomoció, mai no van ser motiu o trava per a arribar a les seues actuacions amb tota gràcia i il·lusió, i el secret de les quals va ser

sempre l'amistat mútua i el seu particular diàleg. Diàleg i germanor més que musical, sempre al més pur "estil graueró".

Una vegada més, José Maria i Vicent, gràcies! Moltes gràcies!